

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Απριλίου 1995

σχετικά με κρατικές ενισχύσεις με τη μορφή φορολογικών ελαφρύνσεων υπέρ επιχειρήσεων που ασκούν δραστηριότητες στο «Centro di servizi finanziari ed assicurativi» της Τεργέστης βάσει του άρθρου 3 του ιταλικού νόμου αριθ. 19 της 9ης Ιανουαρίου 1991

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(95/452/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο,

Εκτιμώντας ότι,

I

- (1) Με επιστολή της 3ης Δεκεμβρίου 1992⁽¹⁾, η Επιτροπή ανακοίνωσε στην ιταλική κυβέρνηση την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης σχετικά με τις φορολογικές ελαφρύνσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 του ιταλικού νόμου, αριθ. 19 της 9ης Ιανουαρίου 1991, υπέρ των συναλλαγών που πραγματοποιούνται στο Centro di servizi finanziari ed assicurativi το οποίο ιδρύθηκε σύμφωνα με την ίδια διάταξη, στην πόλη της Τεργέστης. Με τη ίδια επιστολή η Επιτροπή κάλεσε την ιταλική κυβέρνηση και τους λοιπούς ενδιαφερομένους να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός 30 ημερών από της κοινοποίησώς και της δημοσιεύσεώς της επιστολής.

II

- (2) Η ιταλική κυβέρνηση υπέβαλε τις παρατηρήσεις της με επιστολές της 1ης Φεβρουαρίου 1993, της 24ης Μαΐου 1993, της 15ης Ιουνίου 1993, της 16ης Σεπτεμβρίου 1993, της 3ης Νοεμβρίου 1993 και της 31ης Ιανουαρίου 1994. Το ιταλικό υπουργείο εξωτερικών συζήτησε την υπόθεση αυτή με τον αρμόδιο επίτροπο στις 2 Ιουνίου 1993 και στις 2 Δεκεμβρίου 1993. Μια σύσκεψη τεχνικού χαρακτήρα μεταξύ των αρμοδίων

υπηρεσιών πραγματοποιήθηκε στη Ρώμη στις 30 Ιουνίου 1993.

Δεν υπέβαλαν παρατηρήσεις ούτε άλλα κράτη μέλη ούτε τρίτοι ενδιαφερόμενοι.

III

- (3) Οι ενισχύσεις που εξετάσθηκαν στην επιστολή της 3ης Δεκεμβρίου 1993 περιγράφονται ως εξής:

Δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 3 του νόμου αριθ. 19 της 9ης Ιανουαρίου 1991, η Ιταλία ιδρύει στην Τεργέστη — για την άσκηση χρηματοπιστωτικών δραστηριοτήτων που προορίζονται κυρίως για την Αυστρία και τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης — ένα κέντρο χρηματοπιστωτικών και ασφαλιστικών υπηρεσιών, για τη συγκέντρωση κεφαλαίων από διεθνείς αγορές εκ μέρους μη κατοίκων της Ιταλίας, που θα χρησιμοποιούνται αποκλειστικά εκτός του ιταλικού εδάφους σε συναλλαγές με μη κατοίκους της Ιταλίας. Εξάλλου, στο κέντρο γίνονται δεκτές αλλοδαπές εταιρείες που ασκούν δραστηριότητες ως μεσάζοντες στο διεθνές εμπόριο. Οι επιχειρήσεις που ασκούν δραστηριότητες στο κέντρο (τράπεζες, ασφαλιστικές εταιρείες, χρηματοπιστωτικοί μεσάζοντες, χρηματιστές κ.τ.λ. που η εγκατάστασή τους υπάγεται στους κοινωτικούς κανόνες σχετικά με την ελευθερία εγκατάστασης) θεωρούνται μη κάτοικοι Ιταλίας από απόψεως τραπεζικών και εμπορικών συναλλαγών. Οι επιχειρήσεις αυτές απολαμβάνουν — για τα εισοδήματα που παράγονται στο κέντρο — φορολογικών ελαφρύνσεων που συνίστανται στην απαλλαγή από το φόρο εταιρειών και έκπτωση σε ποσοστό 50 % από τον τοπικό φόρο εισοδήματος. Για διάστημα δέκα ετών μετά την έναρξη λειτουργίας του κέντρου απαλλάσσονται πλήρως από τον τοπικό φόρο εισοδήματος οι επιχειρήσεις που ανήκουν σε χώρες της Ανατολικής Ευρώπης καθώς και οι υπεραξίες που πραγματοποιούνται από συμμετοχές σε εταιρείες, καθώς και οι μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες επενδύσεις στις εν λόγω χώρες. Τέλος προβλέπεται

(¹) ΕΕ αριθ. C 78 της 15. 3. 1994, σ. 2.

μείωση της έμμεσης φορολογίας επί των συναλλαγών. Το συνολικό δημοσιονομικό κόστος των εν λόγω ελαφρύνσεων υπολογίζεται στο νόμο σε ποσό ύψους 65 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (34,2 εκατομμύρια Ecu).

IV

(4) Οι φορολογικές ελαφρύνσεις που χορηγήθηκαν στην Ιταλία σύμφωνα με τους εν λόγω κανόνες υπόκεινται στις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης. Πράγματι, οι αλλαγές αυτές χορηγούνται σε επιχειρήσεις που πραγματοποιούν συγκεκριμένες οικονομικές δραστηριότητες σε τμήμα του ιταλικού εδάφους και προσφέρουν πλεονεκτήματα στις επιχειρήσεις αυτές έναντι των ανταγωνιστών τους που δεν ασκούν δραστηριότητες στο ίδιο τμήμα του εθνικού εδάφους. Δεδομένου ότι το αποτέλεσμα αυτό πραγματοποιείται σε ένα πλαίσιο που χαρακτηρίζεται από πολλές ενδοκοινοτικές συναλλαγές στον τομέα των χρηματοπιστωτικών και ασφαλιστικών υπηρεσιών, τα πλεονεκτήματα αυτά αποτελούν ενισχύσεις ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά, εκτός και αν εμπíπτουν σε μια από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στη συνθήκη.

(5) Στις παρατηρήσεις της η ιταλική κυβέρνηση υποστηρίζει ότι δικαιολογείται η εφαρμογή παρεκκλίσεως, εφόσον η περιοχή της Τεργέστης θεωρήθηκε με την απόφαση αριθ. 91/500/ΕΟΚ της Επιτροπής⁽¹⁾ ως μειονεκτική περιοχή κατ' εφαρμογή του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, και της οποίας η κατάσταση έχει υποβαθμιστεί με γρήγορους ρυθμούς λόγω, μεταξύ άλλων, της κατάστασης στην πρώην Γιουγκοσλαβία.

Εξάλλου, η ιταλική κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι σε κάθε περίπτωση τα μέτρα μπορούν να τύχουν παρέκκλισης δυνάμει του ίδιου άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ), εφόσον στοχεύουν στο να διευκολύνουν δραστηριότητα η οποία παρουσιάζει σημαντικό και αναμφισβήτητο ενδιαφέρον για την Κοινότητα. Πράγματι, πρόκειται για την ενίσχυση της δημιουργίας μιας χρηματοπιστωτικής αγοράς στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης μέσω της κινητοποίησης ιδιωτικών κεφαλαίων. Κατά τον τρόπο αυτό η στρέβλωση του ανταγωνισμού που προκαλείται από τις εν λόγω ενισχύσεις θα αντισταθμιζόταν ευρέως από σημαντικό κοινοτικό όφελος· εξάλλου, το επίπεδο της στρέβλωσης του ανταγωνισμού θα ήταν περιορισμένο κατά τρόπο ώστε δεν θα αντέβαινε στο κοινοτικό συμφέρον. Τα αριθμητικά στοιχεία που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή αναφέρουν ειδικότερα ότι οι συναλλαγές με τις περιοχές της πρώην Γιουγκοσλαβίας, της Ουγγαρίας και της Πολωνίας μειώθηκαν από 730 913 εκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1990 σε 459 230 εκατομμύρια ιταλικές λίρες το 1992. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με την ιταλική κυβέρνηση, απορρέει η αναγκαιότητα μιας ειδικής ανάκαμψης της οικονομίας των ομόρων χωρών.

(6) Όσον αφορά την παρέκκλιση που δικαιολογείται για λόγους περιφερειακής ανάπτυξης, η Επιτροπή παρατηρεί ότι οι κοινωνικοοικονομικοί δείκτες που

προβλέπονται στην ανακοίνωση⁽²⁾ σχετικά με τη μέθοδο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) στις περιφερειακές ενισχύσεις (στο εξής: «η μέθοδος») δεν φθάνουν για την επαρχία της Τεργέστης τα επίπεδα αποδοχής περιφερειακών ενισχύσεων δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ). Πράγματι, οι δείκτες αυτή τη στιγμή ανέρχονται σε 117,1 ΑΕΠ/ΑΠΑ και 68,6 για τη διαρθρωτική ανεργία, με εθνικό δείκτη που ισούται με 100· κατά συνέπεια οι δείκτες αυτοί αποκλίνουν των εθνικών δεικτών κατά <85% και >110%.

Πάντως, με την απόφαση 91/500/ΕΟΚ η Επιτροπή θεώρησε ότι στην επαρχία της Τεργέστης, λόγω των ειδικών οικονομικών γεωγραφικών συνθηκών, μπορεί να εφαρμοστεί η παρέκκλιση που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) για τις περιφερειακές ενισχύσεις, κατ' εφαρμογή της δεύτερης φάσης της μεθόδου. Η παρέκκλιση αυτή επιβεβαιώθηκε από την απόφαση της Επιτροπής της 1ης Μαρτίου 1995 σχετικά με το συμπληρωματικό καθεστώς ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα στην Ιταλία.

Πρέπει εξάλλου να σημειωθεί ότι έστω και αν η γενική κατάσταση της περιοχής επιδεινώθηκε λόγω της κατάστασης στην πρώην Γιουγκοσλαβία, ο κοινωνικοοικονομικός δείκτης της περιοχής, μετρούμενος ως κατά κεφαλή ΑΕΠ/ΜΑΔ, σε καμία περίπτωση δεν φθάνει στο όριο του (75% του κοινοτικού μέσου όρου, ενώ αυτή τη στιγμή ισούται με 119% του μέσου όρου αυτού. Κατά συνέπεια, η περιοχή αυτή δεν ανταποκρίνεται στον όρο που προβλέπεται στη μέθοδο για να γίνει δεκτή η χορήγηση ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.

Η ίδια μέθοδος διευκρινίζει ότι οι ενισχύσεις υπέρ της λειτουργίας λόγω του ιδιαίτερα επιζήμιου και στατικού αποτελέσματός τους μπορούν να χορηγηθούν — ως ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα — μόνον σε περιοχές που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α)· είναι σαφές ότι μεταξύ των ενισχύσεων αυτών θα περιληφθούν οι φορολογικές ελαφρύνσεις που χορηγήθηκαν όχι βάσει της αρχικής επενδύσεως αλλά βάσει των κερδών που σημείωσε η επιχείρηση.

Επειδή η υπό εξέταση περιοχή δεν πληροί τους όρους του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α), οι ενισχύσεις υπέρ της λειτουργίας δεν μπορούν να χορηγηθούν για λόγους περιφερειακής ανάπτυξης.

(7) Όσον αφορά μια ενδεχόμενη παρέκκλιση δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ), υπέρ της ανάπτυξης μιας συγκεκριμένης δραστηριότητας κοινοτικού ενδιαφέροντος, πρέπει να αναγνωρισθεί ότι η ανάπτυξη της κεφαλαιαγοράς σε χώρες της Ανατολικής Ευρώπης μέσω της κινητοποίησης ιδιωτικών κεφαλαίων έχει πρωταρχική σημασία για την Κοινότητα, εφόσον αυτή η τελευταία και τα κράτη μέλη της μέχρι στιγμής δεν κατέβαλαν προσπάθειες στον χρηματοοικονομικό τομέα για να καλύψουν, με κρατικές παρεμβάσεις, την έλλειψη ιδιωτικών πρωτο-

(¹) ΕΕ αριθ. L 262 της 19. 9. 1991, σ. 29.

(²) ΕΕ αριθ. C 212 της 12. 8. 1988, σ. 2.

δουλιών. Κατά συνέπεια ένα μέτρο που αποτελεί ειδικό κίνητρο για την ανάληψη αυτών των ιδιωτικών πρωτοβουλιών εντάσσεται στις βασικές κοινοτικές κατευθύνσεις της εξωτερικής πολιτικής.

Η πώλη της Τεργέστης, λόγω του παραδοσιακού της ανοίγματος προς τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, της ύπαρξης σλαβικής μειονότητας και της εμπειρίας της στον ασφαλιστικό και τραπεζικό τομέα, βρίσκεται σε ιδιαίτερα πλεονεκτική θέση στην Κοινότητα για να ευνοήσει αυτού του είδους τις πρωτοβουλίες και το έργο της απαραίτητης αναδόμησης των περιοχών της πρώην Γιουγκοσλαβίας που επλήγησαν περισσότερο από τον πόλεμο. Τα αριθμητικά στοιχεία που υποβλήθηκαν εκ μέρους των ιταλικών αρχών αποδεικνύουν την αναγκαιότητα μιας γρήγορης ανάκαμψης των οικονομιών της Ανατολικής Ευρώπης ειδικότερα στις περιοχές για τις οποίες η Τεργέστη αποτελεί παραδοσιακό σημείο αναφοράς στον τομέα των συναλλαγών και της κίνησης κεφαλαίων.

- (8) Στην απόφαση της κίνησης της διαδικασίας που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 93, παράγραφος 2 της συνθήκης, η Επιτροπή τόνισε ότι οι φορολογικές ελαφρύνσεις δεν προορίζονταν αποκλειστικά για τις χρηματοοικονομικές πράξεις με χώρες της Ανατολικής Ευρώπης αλλά περιλάμβαναν επίσης και συναλλαγές με την Αυστρία και με οποιαδήποτε άλλη χώρα, εφόσον η επιχείρηση ασκεί δραστηριότητες στο Κέντρο «ιδίως» με τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και την Αυστρία. Κανένα κοινοτικό ενδιαφέρον δεν θα μπορούσε να δικαιολογήσει μια τέτοια επέκταση των ενισχύσεων. Στις παρατηρήσεις της, η ιταλική κυβέρνηση προσπαθεί να περιορίσει τα πλεονεκτήματα αποκλειστικά στις συναλλαγές με χώρες της Ανατολικής Ευρώπης περιορίζοντας κατά τον τρόπο αυτό την ενίσχυση στην υλοποίηση ενός σχεδίου σημαντικού κοινοτικού ενδιαφέροντος. Επίσης, θα θεσπιστούν μέτρα φορολογικού ελέγχου ώστε να αποφευχθούν τριγωνικές χρηματοοικονομικές συναλλαγές που στην πραγματικότητα θα προορίζονται για χώρες εκτός της Ανατολικής Ευρώπης.
- (9) Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι εφόσον οι συναλλαγές υπέρ των οποίων προβλέπονται οι ενισχύσεις περιορίζονται κατά τον τρόπο αυτό, καθίστανται πράγματι απαραίτητες για την υλοποίηση του προς επιδίωξη στόχου, εφόσον οι χρηματοοικονομικές παρεμβάσεις της Κοινότητας και των κρατών μελών της αποδεικνύουν ότι μια κρατική πρωτοβουλία είναι απαραίτητη για να αυξήσει το ενδιαφέρον των επενδυτών κεφαλαίων να ασκούν δραστηριότητες στις εν λόγω αγορές. Εξάλλου είναι αλήθεια ότι μόνον με τη χορήγηση φορολογικών ελαφρύνσεων σε σχέση με τα κέρδη μπορούν να δοθούν αποτελεσματικά κίνητρα στον χρηματοοικονομικό τομέα, όπου οι επενδύσεις σε πάγια στοιχεία του ενεργητικού αντιστοιχούν σε μικρό μόνο μέρος του κόστους
- (10) Όσον αφορά το αποτέλεσμα στρέβλωσης του ανταγωνισμού των χορηγηθεισών ελαφρύνσεων, η ιταλική κυβέρνηση υπενθύμισε ότι, λαμβανομένου υπόψη του εθνικού φορολογικού συστήματος, η ελάφρυνση θα αντιστοιχούσε με το 48 % των κερδών, εφόσον θα ανέρχονται σε επίπεδο που θα τους επιβάλλει υψηλό-

τερο συντελεστή φορολογίας. Η φορολογική αυτή ελάφρυνση δεν θα επέτρεπε στις αποδέκτριες επιχειρήσεις να μειώσουν τα επιτόκιά τους σε σχέση με τα επιτόκια της αγοράς. Πάντως, η Επιτροπή θεωρεί ότι μια τέτοια στρέβλωση του ανταγωνισμού δεν θα ήταν ιδιαίτερα σημαντική ώστε να αντίκειται στο κοινό συμφέρον, αλλά το συμπέρασμα αυτό θα πρέπει να συνοδεύεται από εξαιρετικά μεγάλη σύνεση, εφόσον μόνον η εμπειρία θα καταδείξει αν η αρχική εκτίμηση για τη στρέβλωση ήταν σωστή ή όχι. Με μια τέτοια προοπτική, και στοχεύοντας να περιοριστούν τα δυναμικά στρεβλωτικά αποτελέσματα της εν λόγω φορολογικής ενίσχυσης — αποκλείοντας σαφώς τις καθαρά κερδοσκοπικές πράξεις — το συνολικό ποσό της χορηγηθείσας ενίσχυσης θα πρέπει να υπόκειται σε δύο σωρευτικούς όρους:

- α) το συνολικό ποσό των διαφυγόντων φορολογικών εσόδων πρέπει να περιοριστεί σε ύψος 65 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών. Το ποσό αυτό θα υπολογισθεί ως η διαφορά μεταξύ των πράγματι καταβληθέντων φόρων (φόρος επί των καθαρών κερδών της επιχείρησης· τοπικός φόρος, έμμεσοι φόροι) επί των πράξεων όπου εφαρμόζεται το ειδικό καθεστώς και του φόρου που θα έπρεπε να καταβληθεί κατ'εφαρμογήν του συνήθους ιταλικού καθεστώτος εφόσον δεν εφαρμοζόταν το ειδικό καθεστώς·
- β) το συνολικό ποσό των δανείων ή επενδύσεων που πραγματοποιήθηκαν στην Ανατολική Ευρώπη, όπου εφαρμόζεται το ειδικό καθεστώς, θα πρέπει να περιοριστεί σε ποσό ύψους 3,5 δισεκατομμυρίων Ecu.

Η ιταλική κυβέρνηση θεωρεί ότι αυτοί οι δύο όροι είναι ισοδύναμοι (βάσει της απόδοσης ύψους 2 % των δανείων ή επενδύσεων, φορολογία σε ποσοστό 48 %). Λόγω κάποιας αβεβαιότητας της αξιολόγησης της βάσης επιβολής του φόρου και του συντελεστή φόρου, που μπορούν επίσης να ποικίλουν ανά περίοδο, πάντως είναι χρήσιμο στην συγκεκριμένη περίπτωση να μετρηθούν τα αποτελέσματα του καθεστώτος έτω και με αναφορά στις πραγματοποιηθείσες επενδύσεις. Εξάλλου, η Επιτροπή θεωρεί ότι μια πραγματική ισορροπία μεταξύ δαπανών και κερδών του Κέντρου προϋποθέτει ότι η επιχειρηματική του δραστηριότητα δεν θα περιορίζεται σε επιχειρήσεις με έδρα αποκλειστικά εκτός Ιταλίας

- (11) Βάσει των στοιχείων αυτών μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι τα μέτρα ενίσχυσης που σχεδιάστηκαν εκ μέρους της ιταλικής κυβέρνησης είναι απαραίτητα για την προώθηση της ανάπτυξης μιας δραστηριότητας που αναμφισβήτητα εμπίπτει στο κοινοτικό ενδιαφέρον και που δεν αλλοιώνει τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό που να αντίκειται στο κοινό συμφέρον. Πάντως, το τελευταίο αυτό συμπέρασμα πρέπει να υπαχθεί στον όρο ενός διαρκούς ελέγχου, κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται η διατήρηση της αρχικής αυτής εκτίμησης.

Ο περιορισμός του μέτρου αποκλειστικά στην επικράτεια της Τεργέστης — που ασφαλώς ευνοεί ολόκληρη την πύλη, επιτρέποντάς της να ανταποκριθεί καλύτερα στις δυσχέρειες που συνδέονται από τη

γεννιάση της με τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και με την κατάσταση στα σύνορα με την πρώην Γιουγκοσλαβία, μειώνει από την άλλη πλευρά τη συνολική στρέβλωση και το αντισυνεκτικό αποτέλεσμα που θα μπορούσε να προκαλέσει η ενίσχυση, έναντι του συνόλου των λιγότερο ανεπτυγμένων περιοχών της Κοινότητας, εάν επεκτεινόταν στο σύνολο της ιταλικής επικράτειας

- (12) Τα στοιχεία αυτά επιτρέπουν να εξαχθεί το συμπέρασμα — σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ καθώς και των άρθρων 61 και 62 της συμφωνίας ΕΟΧ — ότι το εν λόγω μέτρο ενίσχυσης, εφόσον περιορίζεται αποκλειστικά στις συναλλαγές με χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμο με την Κοινή Αγορά, αλλά τα στρεβλωτικά του αποτελέσματα στην αγορά χρηματοοικονομικών υπηρεσιών θα τεθούν υπό αυστηρό έλεγχο κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του. Κατά συνέπεια είναι απαραίτητο το μέτρο να έχει περιορισμένη χρονική διάρκεια και η Ιταλία να υποχρεούται να υποβάλλει συστηματικά λεπτομερειακές εκθέσεις σχετικά με τα αποτελέσματα του μέτρου αυτού, κατά τρόπο ώστε να επιτρέπεται στην Επιτροπή να παρεμβαίνει έγκαιρα με τα κατάλληλα μέτρα, εάν τα αποτελέσματα δεν αντιστοιχούν στα προβλεπόμενα κατά την εκ των προτέρων ανάλυση.

Συνεπώς, πρέπει να επιβληθούν οι κατάλληλοι όροι όσον αφορά τον περιορισμό αποκλειστικά στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης καθώς και τον χρονικό περιορισμό και την υποχρέωση υποβολής εκθέσεων. Επειδή πρέπει να αποφευχθεί η θέσπιση ενός διαρκούς καθεστώτος ενισχύσεων, η διάρκεια του υπό εξέταση καθεστώτος πρέπει να περιοριστεί σε 5 έτη. Διευκρινίζεται ότι η εξέταση του μέτρου ενίσχυσης σύμφωνα με τα άρθρα 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ και τα άρθρα 62 και 63 της συμφωνίας ΕΟΧ δεν αφορά τις αποφάσεις των λοιπών κρατών μελών στον τομέα εφαρμογής των φορολογικών τους καθεστώτων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα μέτρα ενίσχυσης με τη μορφή φορολογικών ελαφρύνσεων υπέρ χρηματοοικονομικών επιχειρήσεων που ασκούν δραστηριότητες στο *Centro per i servizi finanziari ed assicurativi* της Τεργέστης (στο εξής: «το κέντρο»), που προβλέπονται στο άρθρο 3 του ιταλικού νόμου αριθ. 19 της 9ης Ιανουαρίου 1991 είναι συμβιβάσιμα προς την κοινή αγορά σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται στα άρθρα 2 έως 5.

Άρθρο 2

Τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που έχουν φορολογική κατοικία στην Ιταλία γίνονται δεκτά σε όλες τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του κέντρου.

Άρθρο 3

Οι φορολογικές ελαφρύνσεις περιορίζονται σε ποσό ύψους 65 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών και σε 3,5 δισεκατομ-

μυρίων Ecu επενδύσεων και δανείων που προορίζονται αποκλειστικά υπέρ των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων με τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Οι ενισχύσεις αυτές χορηγούνται αποκλειστικά υπέρ τα έσοδα του κέντρου για το διάστημα των πρώτων πέντε ετών της λειτουργίας του.

Πριν από την έναρξη λειτουργίας του κέντρου, η Ιταλία θα λάβει τα κατάλληλα μέτρα φορολογικού ελέγχου ώστε να αποφευχθεί το να έχουν προορισμό για χώρες άλλες από εκείνες της Ανατολικής Ευρώπης, μέσω των αντισταθμίσεων, οι επιχειρηματικές δραστηριότητες υπέρ των οποίων προβλέφθηκαν οι ενισχύσεις και θα κοινοποιήσει στην Επιτροπή τα εν λόγω μέτρα μόλις ληφθούν. Στα εν λόγω μέτρα θα περιλαμβάνεται μια μονομερής δήλωση, εκ μέρους των χωρών που λαμβάνουν δάνεια ή επενδύσεις από το κέντρο, σύμφωνα με την οποία οι χώρες αυτές θα διασφαλίζουν την πρόσβαση σε πληροφορίες για τον προορισμό και την κυριότητα των εν λόγω κεφαλαίων, κατά τρόπο που να εγγυάται τη διαφάνεια των συναλλαγών.

Άρθρο 4

Η Ιταλία κοινοποιεί στην Επιτροπή, εντός 15 ημερών από της εκδόσεώς της, κάθε γενική διάταξη εφαρμογής του άρθρου 3 του νόμου 19 της 9ης Ιανουαρίου 1991.

Άρθρο 5

1. Η Ιταλία κοινοποιεί στην Επιτροπή την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του κέντρου εντός 15 ημερών από την εν λόγω έναρξη λειτουργίας.

2. Η Ιταλία κοινοποιεί στην Επιτροπή, μέχρι τις 30 Ιουνίου κάθε έτους, λεπτομερή έκθεση σχετικά με τη δραστηριότητα του προηγούμενου ημερολογιακού έτους. Στην έκθεση περιλαμβάνονται τα εξής:

- ο κατάλογος των επιχειρήσεων που έγιναν δεκτές για να ασκούν δραστηριότητες στο κέντρο,
- ο αριθμός και το συνολικό ύψος των χρηματοοικονομικών συναλλαγών που εμπίπτουν στις κατηγορίες επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που αιτιολογούν φορολογικές ελαφρύνσεις,
- το μέσο επιτόκιο που εφαρμόζεται στο κέντρο για κάθε κατηγορία επιχειρηματικών δραστηριοτήτων οι οποίες αιτιολογούν τη χορήγηση φορολογικών ελαφρύνσεων,
- το συνολικό ποσό των φορολογικών ελαφρύνσεων, οι οποίες πράγματι χορηγήθηκαν, κατανεμημένο ανά κατηγορία φόρου. Η φορολογική ελάφρυνση πρέπει να παρουσιάζεται ως η διαφορά μεταξύ του πραγματικά καταβληθέντος ποσού για κάθε επιβολή φόρου επί των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων όπου εφαρμόζεται το ειδικό καθεστώς και του φόρου που θα είχε καταβληθεί βάσει του συνήθους φορολογικού συστήματος στην Ιταλία.

3. Η Ιταλία υποβάλλει στην Επιτροπή αμελλητί, οποιαδήποτε λεπτομερειακή πληροφορία της ζητηθεί σχετικά με τη λειτουργία του κέντρου. Εάν η Επιτροπή διαπιστώσει ανεπάρκεια των ελέγχων, ειδικά εάν τα κεφάλαια επενδυθούν εκ νέου αμέσως ή εμμέσως σε χώρες εκτός της Ανατολικής Ευρώπης, η Ιταλία λαμβάνει τα μέτρα ελέγχου τα οποία της υποδεικνύει η Επιτροπή.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 12 Απριλίου 1995.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής
